

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Khan ja L. Malferrari, avustajinaan avvocato F. Ruggeri Laderchi ja avvocato R. Nazzini)

Vastapuoli: PFC Clinic AB

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-19/06, Mindo v. komissio, 5.10.2011 antamasta tuomiosta, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että lausunnon antaminen vaatimuksesta, joka koski EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20.10.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4012 lopullinen (asia COMP/C.38.281/B.2 — Raakatupakka, Italia), joka koskee yritysten välistä yhteisjärjestelyä, jonka tarkoituksena oli tuottajille ja muille välittäjille maksettavien hintojen vahvistaminen ja Italian raakatupakkamarkkinoiden jakaminen toimittajien kesken, osittaista kumoamista sekä kantajalle määrätyn sakon peruuttamista tai alentamista, raukeaa — Kantaja maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena oikeudenkäynnin aikana — Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-19/06, Mindo vastaan komissio, 5.10.2011 antama tuomio kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 49, 18.2.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.3.2013 (Högsta förvaltningsdomstolenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Skatteverket v. PFC Clinic AB

(Asia C-91/12) (¹)

(Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Sairaalahoido ja lääkärinhoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet — Lääketieteellisten ammattien ja muun hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä henkilölle annettu lääketieteellinen hoito — Plastiikkakirurgisista toimenpiteistä ja esteettisestä hoidosta muodostuvat palvelut — Yksinomaan potilaan toivomuksesta suoritettavat puhtaasti kosmeettiset toimenpiteet)

(2013/C 156/18)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Högsta förvaltningsdomstolen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan tulkinta — Lääkärinhoitoa ja hoitotoimenpiteiden suorittamista koskevat verovapautukset — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Kosmeettisten ja korjaavien kauneusleikkauspalvelujen suorittaminen — Toimenpiteen tai hoidon tarkoituksen huomioon ottaminen

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on tulkittava siten, että

— pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset plastiikkakirurgisista toimenpiteistä ja esteettisistä hoidoista muodostuvat hoitopalvelut kuuluvat saman 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ”lääkärin hoidon” tai ”henkilölle annetun lääketieteellisen hoidon” käsitteiden alaan silloin, kun näiden palvelujen tarkoituksena on sairauksien tai terveydellisten poikkeavuuksien diagnosointi, hoitaminen ja parantaminen ja henkilöiden terveyden suojeleminen tai palauttaminen

— henkilön, jolle tehdään esteettinen hoitotoimenpide, subjektiivinen käsitys kyseisestä toimenpiteestä ei ole sellaisenaan yksin ratkaiseva arvioitaessa, onko toimenpiteen tarkoitus terapeuttinen

— se, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset palvelut on suorittanut laillistettu sairaanhoidon ammattihenkilö tai toimenpiteiden tarkoituksen on määritellyt tällainen alan ammattilainen, on omiaan vaikuttamaan sen arviointiin, kuuluvatko pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset toimenpiteet arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ”lääkärin hoidon” tai 132 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ”henkilölle annetun lääketieteellisen hoidon” käsitteiden alaan, ja

— arvioitaessa, onko pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset palvelusuoritukset vapautettu arvonlisäverosta arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan nojalla, on otettava huomioon kaikki 132 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa asetetut vaatimukset ja muut direktiivin IX osaston 1 ja 2 luvun merkitykselliset säännökset, kuten 132 artiklan 1 kohdan b alakohdan osalta sen 131, 133 ja 134 artikla.

(¹) EUVL C 118, 21.4.2012.